

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół

na posiedzeniu w dniu 18 marca 2020 r.,
sprawy M. Ł.
w przedmiocie wyroku łącznego
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 2 października 2019 r., sygn. akt II Ka (...)
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Ł.
z dnia 14 maja 2019 r., sygn. akt II K (...)

I. oddala kasację jako oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. C. C. – Kancelaria Adwokacka w Ł. , kwotę 442 zł i 80 gr. (czterysta czterdzieści dwa złote i osiemdziesiąt groszy), w tym 23 % podatku VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji jako obrońcy z urzędu skazanego M. Ł. ;

III. obciąża skazanego M. Ł. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

W ocenie Sądu Najwyższego zarzuty kasacji są niezasadne w stopniu oczywistym.

Sąd Okręgowy w Ł. postanowieniem z dnia 25 września 2019 r. (k. 120 akt sprawy) nie uwzględnił wniosku skazanego o doprowadzenia go na rozprawę odwoławczą. W uzasadnieniu podkreślił, że wniosek został złożony z uchybieniem terminu przewidzianego w art. 451 § 1 k.p.k. Nadto wskazał, powołując się na notatkę urzędową z ustaleń z Wydziałem Konwojowym KWP w B., że

doprowadzenie skazanego na rozprawę apelacyjną nie było możliwe. W tej sytuacji Sąd zasadnie uznał, że wystarczająca będzie obecność ustanowionego z urzędu obrońcy. Jedynie na marginesie można dodać, że obligatoryjność sprowadzenia oskarżonego na rozprawę apelacyjną w wypadku, gdy o to wnosi, ma charakter względny. W myśl art. 451 k.p.k. Sąd odwoławczy, po rozważeniu przyczyn, na które oskarżony powołał się w swoim wniosku, może nie zarządzić sprowadzenia na rozprawę odwoławczą. Wprawdzie w niniejszym wypadku istotne znaczenie miał fakt przekroczenia terminu przewidzianego w art. 451 § 1 k.p.k. dla złożenia wniosku o doprowadzenie na rozprawę apelacyjną, niemniej należy mieć na względzie również treść sporządzonej osobiście przez skazanego apelacji. Trzeba bowiem zauważyć, że skazany w apelacji stawiał zarzut wadliwego procedowania sądu orzekającego, polegającego na niewydaniu wyroku przed zakończeniem odbywania przez skazanego jednej z orzeczonych wobec niego kar pozbawienia wolności. Kwestionował także wymiar kary. W tym stanie rzeczy decyzja procesowa Sądu odwoławczego o niesprowadzeniu oskarżonego na rozprawę nie naruszała przepisu art. 451 k.p.k., skoro łączyła się, zgodnie z jego wymogiem, z wyznaczeniem mu obrońcy z urzędu w postępowaniu odwoławczym. W sytuacji, gdy oskarżony nie kwestionował poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych, zasadniczym przedmiotem postępowania apelacyjnego były kwestie natury procesowej oraz te dotyczące wymiaru kary. W tym zakresie dla zapewnienia prawidłowego reprezentowania interesów procesowych oskarżonego wystarczający był udział obrońcy w rozprawie apelacyjnej. Przewidziany w ustawie standard obrony w postępowaniu apelacyjnym oskarżonego pozbawionego wolności został zapewniony. Nie doszło do naruszenia art. 451 k.p.k. ani art. 6 k.p.k., a tym bardziej do rażącego naruszenia tych przepisów.

Całkowicie nietrafny jest także zarzut obrazy art. 571 k.p.k. W myśl tego przepisu. Sąd Okręgowy nie był zobligowany do zwrócenia się do zakładów karnych, w których skazany przebywał, o nadesłanie opinii o jego zachowaniu w trakcie odbywania kary. Tym bardziej, że Sąd nie zakwestionował względnie dobrej opinii nadesłanej z zakładu karnego, w której wskazano na umiarkowany stopień realizacji zadań z indywidualnego programu oddziaływania i umiarkowany krytycyzm do popełnionych przestępstw.

Nie jest również zasadny ostatni z prezentowanych w kasacji zarzutów dotyczący rzekomego wadliwego procedowania sądu orzekającego, polegającego na niewydaniu wyroku przed zakończeniem odbywania przez skazanego jednej z orzeczonych wobec niego kar pozbawienia wolności. Trzeba podkreślić, że identyczny zarzut stawiany był już w apelacji skazanego. Sąd Najwyższy w pełni akceptując, prezentowaną w uzasadnieniu wyroku Sądu odwoławczego, ocenę prawną tego zarzutu, nie widzi potrzeby jej przytaczania w uzasadnieniu niniejszego postanowienia.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy z mocy art. 535 § 3 k.p.k. orzekł jak w postanowieniu.